

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BIHOR

SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS, ADMINISTRATIV

Dosar nr. 111/2008

174/2008

SENTINȚA NR.22/CA/2010

Ședința publică din data de 17.02.2010

Completul compus din:

PREȘEDINTE: BOCHIȘ

GREFIER: NEAȘ

Pe rol judecarea cauzei contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta ASOCIAȚIA ZONA EUROPEĂ ORADEA, cu sediul în Oradea, str. D. Cantemir nr. 1, jud. Bihor, în contradictoriu cu pârâții ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA, cu sediul în Oradea, str. D. Cantemir nr. 2-4, jud. Bihor, DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BIHOR, cu sediul în Oradea, str. D. Cantemir nr. 2B, jud. Bihor, AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ, cu sediul în București, str. Apolodor nr. 17, sector 5, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședința publică nu se prezintă nimeni.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, învederându-se instanței că reclamanta a depus, prin serviciul de registratură al instanței, concluzii scrise și dovada achitării cheltuielilor de judecată, după care:

Se constată că la termenul de judecată din data de 17.02.2010, partea prezentă a pus concluzii pe fondul cauzei, care au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, dată la care a fost amânată pronunțarea hotărârii pentru acest termen de judecată, zi în care s-a pronunțat hotărârea.

**TRIBUNALUL
DELIBERÂND,**

Constată că prin acțiunea înregistrată la această instanță la data de 17.02.2008, reclamanta Asociația Zona Europeă Oradea a solicitat, în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea, Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor și Agenția Națională de Administrare Fiscală, ca prin sentința ce se va pronunța să se dispună anularea Deciziei nr. 111/2008, a Raportului de inspecție fiscală nr. 111/2008.

2008, a Deciziei de impunere nr. 100/30.05.2008 și a Dispoziției de impunere obligatorie nr. 100/30.05.2008 și, pe cale de consecință, să se dispună rambursarea TVA-ului în sumă de 1.477 lei din decontul aferent lunii martie 2008.

În motivarea acțiunii, reclamanta arată că este nefondată susținerea organului de control conform căreia o parte din achizițiile efectuate (aferent cărora a dedus TVA în sumă de 1.477 lei) nu ar fi fost destinate utilizării pentru operațiuni impozabile. Totodată, mai arată că operațiunile impozabile sunt cele care îndeplinesc condițiile prevăzute de art.126 C.fiscal, iar activitățile desfășurate sunt de natură economică. Mai mult, reclamanta arată că achizițiile au fost destinate utilizării în folosul operațiunile taxabile conform art.145 al.2 lit.a din C.fiscal, așa cum rezultă din actele justificative care au stat la baza înregistrării lor deductibile în evidența contabilă. În ceea ce privește TVA-ul colectat în sumă de 1.477 lei, reclamanta arată că actul de control este netemeinic, deoarece toate facturile cu TVA au fost înregistrate în jurnalul de vânzări și, prin urmare, nu datorează TVA suplimentar, iar refuzul de aprobare a rambursării de TVA din decontul aferent lunii martie 2008 este nejustificat.

În drept, a invocat disp. Legii nr.554/2004.

Prin întâmpinările de la filele 30 și respectiv 40 dosar, pârâtele AFP Oradea și DGFP Bihor au solicitat respingerea acțiunii formulate și menținerea actelor administrativ fiscale atacate ca legale și temeinice.

În motivarea întâmpinărilor, pârâtele arată că reclamanta a realizat în perioada 01.06.2005 - 31.03.2008 venituri din operațiuni impozabile constând în operațiuni impozabile reprezentând prestări de servicii și venituri din operațiuni ce nu intră în sfera aplicării TVA, însă a dedus taxa în sumă totală de 1.477 lei din facturi fiscale reprezentând achiziții atât pentru operațiunile care dau drept de deducere, cât și pentru operațiunile care nu dau drept de deducere. Pârâtele mai arată că în trimestrul II din anul 2006, reclamanta nu a înregistrat în jurnalul de vânzări TVA în sumă de 1.477 lei, înscrisă ca TVA, colectată în factura fiscală nr. 100/30.05.2006, reprezentând servicii prestate de SC „...” SA. Totodată, mai arată că TVA-ul colectat în sumă de 1.477 lei aferentă prestărilor de servicii efectuate în baza contractului nr. 100/30.05.2007 și a actului adițional nr. 100/30.05.2006, încheiat cu SC „...” SA, înscris în factura nr. 100/30.05.2006, reclamanta a completat rubricile privind cota legală de TVA și valoarea acesteia fără însă a avea înscrisă una din mențiunile „scutit de drept de deducere”, „scutit fără drept de deducere”, „neimpozabil” sau „neinclus în baza de impozitare”, conform prevederilor art.155 al.8 din C.fiscal, motiv pentru care avea obligația să înregistreze TVA-ul în jurnalul de vânzări și în decontul de TVA întocmit pe luna mai 2006. În ceea ce privește majorările de întârziere în valoare de 1.477 lei, pârâtele arată că acestea sunt în mod corect calculate, în deplină conformitate cu prevederile art.119 al.1 și art.120 al.1 C.pr.fiscală coroborate cu prevederile Legii nr.210/2005.

În drept, au invocat disp. art.147 din Legea nr.571/2003 privind C.fiscal și ale art.119, 120 C.pr.fiscală.

În vederea soluționării cauzei, a fost solicitată și încuviințată proba cu expertiza contabilă, având ca obiectiv verificarea actelor justificative pe baza cărora operațiunile au fost înregistrate în evidența contabilă a reclamantei și a se stabili dacă achizițiile din perioada iunie 2005 – martie 2008 au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, dacă au fost înregistrate în jurnalul de vânzări, facturile cu TVA și, în consecință, să fie determinat cuantumul TVA de rambursat din contul depus pe luna martie 2008.

Din coroborarea întregului material probator aflat la dosarul cauzei, instanța reține în fapt următoarele:

Prin Decizia de impunere nr. 7582/2005.2008 și Dispoziția de impunere nr. 7582/2005.2008, emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr. 7582/2005.2008, s-a respins cererea reclamantei

de rambursare a TVA-ului în sumă de lei și au fost stabilite obligații fiscale suplimentare în sumă de lei, din care lei TVA și lei majorări de întârziere aferente. Pentru a stabili aceste măsuri fiscale, pârâtele au reținut că reclamanta a realizat în perioada 01.06.2005 - 31.03.2008 venituri din operațiuni impozabile constând în operațiuni impozabile reprezentând prestări de servicii și venituri din operațiuni ce nu intră în sfera aplicării TVA, însă a dedus taxa în sumă totală de lei din facturi fiscale reprezentând achiziții atât pentru operațiunile care dau drept de deducere, cât și pentru operațiunile care nu dau drept de deducere. De asemenea, au reținut în sarcina acesteia faptul că, în trim.II al anului 2006, nu a înregistrat în jurnalul de vânzări TVA în sumă lei, înscrisă ca TVA, colectată în factura fiscală nr. 7582/2006.2006, reprezentând servicii prestate de SC „Quantum” SA.

Pentru a verifica dacă operațiunile efectuate de către reclamantă au intrat sau nu în sfera aplicării TVA-ului, respectiv de a stabili care dintre operațiunile întreprinse de către aceasta dau drept de deducere și care nu dau drept de deducere, instanța a încuviințat proba cu expertiza contabilă.

Din raportul de expertiză fiscală depus la filele 58-66 dosar, rezultă că valoarea TVA-ului deductibil aferent activităților economice întreprinse de reclamantă în perioada examinată este în valoare de lei, iar TVA-ul colectat aferent activităților economice este în valoare de lei, de unde rezultă că reclamanta are dreptul la rambursarea TVA-ului în valoare de lei. Totodată, expertul conchide că soldul negativ de TVA intervine în trim.II al anului 2007, până la această dată reclamanta datorând majorări de întârziere aferente TVA-ului pe care trebuia achitat în cuantum de lei.

Față de aceste constatări, făcute de către expertul fiscal, constatări care se coroborează întocmai cu celelalte înscrisuri aflate la dosar, instanța, văzând în drept și disp. art.147 C.fiscal, va admite în parte acțiunea formulată și, în consecință, va dispune anularea Deciziei nr. 7582/2005.2008, a Raportului de inspecție fiscală nr. 7582/2005.2008, a Deciziei de impunere nr. 7582/2005.2008 și a Dispoziției de impunere obligatorie nr. 7582/2005.2008 și va constata că reclamanta este îndreptățită la rambursarea taxei pe valoarea adăugată în cuantum de lei, pentru operațiunile întreprinse în perioada iunie 2005 – martie 2008, urmând a respinge pretențiile reclamantei cu privire la

obligarea pârâtelor de rambursare a TVA-ului pentru diferența dintre suma solicitată și suma la care expertul contabil a reținut că ar fi îndreptățită.

Ca o consecință a admiterii în parte a acțiunii formulate, prin prisma disp. art.276 C.pr.civ., va obliga pârâtele la plata, în favoarea reclamantei, a sumei de 1.500 lei, cu titlu cheltuieli de judecată parțiale.

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta [redacted], cu sediul în [redacted] nr.1, jud.Bihor, în contradictoriu cu pârâtele ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA, cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir nr.2-4, jud.Bihor, DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR, cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir nr.2B, jud.Bihor, și AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ, cu sediul în București, str.Apolodor nr.17, sector 5 și, în consecință:

- dispune anularea Deciziei nr. [redacted].2008, a Raportului de inspecție fiscală nr. [redacted].2008, a Deciziei de impunere nr. [redacted].2008 și a Dispoziției de impunere obligatorie nr. [redacted].2008.

- constată că reclamanta este îndreptățită la rambursarea taxei pe valoarea adăugată în cuantum de [redacted] lei, pentru operațiunile întreprinse în perioada iunie 2005 – martie 2008.

Respinge celelalte pretenții solicitate.

Obligă pârâtele la plata, în favoarea reclamantei, a sumei de [redacted] lei, cu titlu cheltuieli de judecată parțiale.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din [redacted].

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Pt.conf. 4 com.cu:

- AFP Oradea
- DGFP Bihor
- ANAF București

Azi,   2010.

